

1689 43^b cl
15

DISSERTATIO INAUGURALIS IVRIDICA,
DE
**PACTO HEREDITATIS
CONSERVATIVO,**

Ober:
Von dem was zu Erlangung einer Erbschafft, besonders Rahmens derer Abwesenden / denen Rechten nach vorzunehmen.

QVAM
FAVENTE DEI GRATIA,
*EX DECRETO ILLUSTRIS ICTORVM ORDINIS
IN CELEBERRIMA SALANA,*
PRAESIDE

DN. GEORGIO ADAMO STRVVIO,
ICTO CONSUMMATISSIMO, SERENISS. DVCVM SAXO-
VINARIENSIVM CONSILIARIO INTIMO EMINEN-
TISSIMO, FACVLTATIS IVRIDICAE PRAESIDE OR-
DINARIO, CVRIAE PROVINCIALIS AC SCABINATVS
ASSESSORE PRIMARIO GRAVISSIMO,
ETC. ETC. ETC.

**DOMINO PATRONO AC PROMOTORE SVO SVMMO
OBSERVANTIAE CVLTV PROSEQVENDO,**
PRO SVMMIS IN VTROVVE IVRE HONORIBVS, DIGNITATIBVS
AC PRIVILEGIIS DOCTORALIBVS, RITE ET SOLEX-

NITER CAPESSENDIS,
**PVBLICO ERVDITORVM EXAMINI SISTIT
VVOLFGANGVS CHRISTOPHORVS DONAVERVS,**
ORTTENB. BAVAR.

AD DIEM 31. AVGVST. ANNO CIO IO CLXXX.
IN ICTORVM AVDITORIO,
HORIS ANTE ET POMERIDIANIS.

IIENAE, REC. LITERIS HELLERIANIS, 1733.

DISERTI A TIO IN AVRYATIS YVIBIDIA

DE

PAGTO HEREDITATIS

CONSILII A TIO

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

AD HOC IN AVRYATIS YVIBIDIA

Decorative border consisting of two rows of repeating floral and geometric motifs.

PROOEMIUM.

Irari subit, tot magni alias nominis Jure-
Consultos, (inter quos facile primas
genet Illustre illud alias Batavia Decus
Arnoldus Vinnius *tr. de Pact. c. 19.* quem
cum multis aliis Jacobus Moestertius *d.*

Jusit. LL. Rom. Dub. 41. presso pede sequitur,) eo per er-
rorem processisse, ut & PACTA HEREDITATIS CON-
SERVATIVA, una cum reliquis pactis successoriis Jure
Civili reprobatis, indistincte prorsus, nulla licet authori-
tate legali stipati, rejicere, & ut impia bonisque moribus
contraria damnare non dubitaverint. Cum vero huic as-
serto communis Doctorum Schola conjunctis quasi renita-
tur viribus, & omnis fere praxis reclamant, gravissimam
hanc, & à nullo hactenus (quantum mihi quidem videre
contigit,) pertractatam materiam Dissertationis Inaugura-
lis loco, publicæ eruditorum disquisitioni in præsens liste-
re placuit: Quod, ut cedat feliciter, Divinum supplex ve-
neror Numen. Tu vero B. L. benignam queso largiri veni-
am, quoties materię gravitati digna, & Desiderio tuo
sufficiens non respondebit decisio, sponte sequar meliora
docentem. Ast ne contra regulas Disputantium peccasse
videar, methodum si non ab omnibus, à plerisque tamen
hactenus probatam servare, & Dissertationem hanc à ge-

quibus vocum origine auspiciari decrevi, certissima spe fretus, accuratam vocabulorum evolutionem haud parum ad solidiorem rei pertractandæ cognitionem profuturam fore; Cum præter Philosophos Jctos quoque verborum originem magni pependisse, eamque diligenter sapius investigasse, ex l. 1. p. ff. d. just. & jur. l. 1. §. 1. ff. d. Pact. l. 1. pr. ff. d. Furs. & aliis juris textibus quam plurimis satis superque pateat.

CAPVT I.

DE

DEFINITIONE TAM NOMINALI,
QVAM REALI.

§ I.

Onomatologia seu nominis evolutio, uti in vulgus notum, tribus potissimum absolvitur partibus: *Etymologia, Homonymia, & Synonymia.* **ETIMOLOGIA** Pacti est vel *Grammatica, vel Logica.* Illa variis varie dicitur, Scaliger. c. 25. d. LL. deducit illud à *græco πάσις*, quod verbum vetus est, & idem quod sequi seu assequi significat, Alii à *palmarum percussione, cum gl. in l. 1. §. 1. ff. d. Pact. & l. 1. ff. d. cens. vel à pace ejusque actu, quasi Pacis actu.* Bald. in l. 1. n. 4. d. Pact. Azo. in *Summ. Cod. d. Pact. n. 4.* Alii à *verbo paciscor, vel etiam à paco, seu ut volit Wesenbec. in ff. d. Pact. n. 2. à veteri verbo pago.* Förster. d. Pact. c. 1. opin. 1. & 2. Hieron. Treutl. V. 1. D. 6. th. 1. lit. d. Petr. Gregor. Tholof. pactum à *pago, quod est firmo, figo, deducit, quod ab utroque convenientium voluntas in idem consentiens firmetur reciproca promissione Syntag. Jur. Univers.*

L. 21.

L. 21. c. 2. n. 7. Alii aliter. Notatio vero Logica est ex re ipsa petita, ita ut pactio denotet ipsum paciscendi actum, pactum vero, non quidem ut Wesenbecius vult *in ff. tit. d. Pact. n. 2.* jus sive obligationem inde resultantem, sed negotium pactione perfectum, *arg. l. 3. ff. d. Damo. infect.* & licet pactum & pactio aliquo modo possint distingvi, ita ut pactio sit in fieri, pactum in facto esse, *l. 1. §. 1. ff. d. Pact.* & pactio denotet actum paciscendi, pactum vero id, de quo consensus est, tamen etiam pactum in usu juris est consensus, *d. l. 1. §. 2. l. 3. pr. ff. d. Pollicit. l. 15. ff. P. V.* vid. Magnif. Dn. Nicol. Christoph. Lyncker. *7 Citus Celeberrimus in Disserf. d. Pact. aph. 1.* Conservativum à præpositione con, & verbo servo dicitur, quòd sua sponte patet.

§. 2. Hereditatis *επαγονιστικῶν* Sacratissimus noster Imperator desumit à voce *Herus*, §. *fin. Inst. d. hered. qual. & diff.* dum dicit, pro herede gerere, est pro domino gerere, & tantæ autoritatis Ducem communis fere Dd. sequitur caterva, dum vocabulum hoc per simplex e exprimunt, quasi descendat à *vō Herus*, vid. Hillig. *in Donell. L. 6. c. 3. lit. C.* Alii vero qui per *a* scribere malunt, deducunt ab hærendo, quòd juri universo defuncti & actionibus hæreat. *Hot. 1. amicab. 6.* vel quòd hæres defuncto adhæreat. Alii ab *ere* seu pecunia, Ciceronianam definitionem quam in *Topicis* tradit, secuti, quòd hereditas sit pecunia à defuncto relicta, quòd Wesenb. *in ff. d. hered. instit. n. 2.* per defuncti patrimonium exprimit.

§. 3. HOMONTMIAM quòd spectat: Varia Pacti in jure nostro acceptus est. Primo enim generaliter sumitur pro omni conventionione & dandi, & faciendi *l. 1. §. 2. ff. d. Pact. l. 15. ff. P. V. l. 71. ff. pro soc.* Wesenb. *in ff. d. Pact. n. 2.* & ad illum Bachov. *in not. ib.* Hier. Treut. *V. 1. D. 6.*

ib. l. 1. Hahn. in Observ. ad Wesenb. tit. d. pact. n. 2. Secundum pro conventionem quæ in nudo placito, nomine & causa destituta, consistit. *arg. l. 7. §. 1. ff. d. Pact.* Tertio, pro instrumento quo pactum continetur, *ut in l. 7. §. 12. ff. d. pact.* Cujac. *ad l. 15. in fin. ff. d. Transact.* Quarto etiam aliquando id quod pacti nomine datur, significat. *l. 3. C. d. obseq. patr. prest. & Gothofr. ad d. l. 3. lit. G. conf. Colleg. Argent. ff. d. Pact. tb. 2.* Verbum quoque conservare, non minus ambigam interpretationem sustinet: (1.) enim generaliter sumitur, quatenus etiam primum acquisitionis momentum sub latitudine sua complectitur, de quo tamen in presentibus nobis sermo non est. (2.) specialiter, quatenus id, quod jam jure acquisitum est, conservari dicitur, quæ significatio hujus loci est. *vid. Hahn. in tr. d. jur. in re. conclus. 76.*

§. 4. Hereditatis vocabulum mox *παχυλῶς*, seu late sumitur, ita ut & Bonorum Possessionem includat, *l. 138. ff. d. V. S.* ubi expresse bonorum possessio hereditatis nomine contineri dicitur. Mox *ἀκρυφῶς* & stricte, pro hereditate civili, quatenus bonorum possessioni contradistinguitur. *§. 1. Inst. d. bon. poss. conf. Hilliger. in Donell. L. 7. c. 14. litera B.*

§. 5. Denique Synonimiam Pacti quod concernit, variis illud in jure nostro effertur nominibus: (1.) enim dicitur conventio Legitima *l. 5. §. 6. ff. d. Pact.* (2.) Conventio simplex. *l. 23. ff. d. 1. l. 12. 21. §. 29. C. eod. l. ult. C. d. pact. inter empt. & vendit.* (3.) Placitum. *l. 45. ff. d. pact. l. 11. l. 14. l. 21. §. 28. C. eod. l. 13. C. d. transact.* (4.) Lex. *l. 39. ff. d. pact. l. 10. C. eod. l. 2. 3. §. 8. ff. d. condict. causa dat. l. 1. C. d. pact. convent. l. ult. C. d. rer. permut.* (5.) Consensus. *l. 10. C. d. pact. l. 2. C. quand. lit. ab empt. reced.* (6.) Pactio,

* (7) *

Pactio. l. 6. §. 2. C. d. Postul. l. 14. C. d. Usur. l. 1. ff. d. injur. l. 2. C. d. transact. vid. Magnif. Dn. Lyncker. *Præceptor atque Patronus, nunquam mihi sine laudis encomio pratercundus, in d. Dissert. d. Pact.* (7.) **Conditio.** l. 7. C. d. Pact. l. 3. C. d. condict. ob caus. dat. l. 2. C. d. pact. inter empt. & vendit. l. 15. C. d. Usur. (8.) **Lex Conventionis.** l. 3. C. d. emancip. Liber. (9.) **Consensus nudus.** l. 7. C. d. pact. Germanis eine Handlung oder Beding. vid. Joh. Speidel. in *Notab. Hist. Polit. Jur. verb. Handlung.*

§. 6. **Hereditas** quoque alio nomine dicitur **jus hereditatis**, item **jus hereditarium.** l. 5. §. 5. ff. d. bis qui effud. vel dejec. l. 8. C. ad exhib. l. 6. pr. ff. d. relig. & sumpt. fun. l. 6. pr. ff. d. vulg. & pupill. substit. l. 49. ff. mandat. l. 3. C. d. reb. alien. non alien. l. ult. §. 1. ff. pro suo. l. 91. ff. ad L. Falcid. jus quoque mortui successione quæsitum, l. 37. d. Acquir. hered. §. 1. ff. pro hered. Notandus proinde nobis **Bachovius** in *not.*, qui contra **Wesfenbec.** & alios, absque omni ratione scribere non erubescit; figmentum **Dd.** esse, & chymeram in aëre volitantem jus morte constitutum, ut defunctum repræsentet. Germanis dicitur, **Erbrecht** / it. **Erbgerechtigkeit.**

§. 7. **Describita** que poterit **PACTVM CONSERVATIVVM**, seu conservandæ hereditatis, quod sit conventio, de obstaculo hereditatem jure communi debitam impedienter removendo, & jure succedendi in pristino vigore conservando. vid. **Hahn.** *ir. d. jur. in re. concl. 77.* & **Magnif. Dn. Samuel. Stryk.** in *Dissertatione d. Pact. Success. sect. 2. tit. 1. §. 1.*

CAPVT

CAPVT II.

DE

CAVSA EFFICIENTE ATQVE IVSTITIA
HVIVS PACTI.

§. 1.

AD specialem igitur Pacti Conservativi considerationem delati, primum de Causa Efficiente dispiciamus, necesse est; Est autem Illa vel Principalis, vel minus Principalis, deinde vel Proxima, vel Remota. Causa efficiens Principalis proxima est Consensus contrahentium. *l. 1. §. 3. in fin. ff. d. pact. l. 8. pr. ff. d. accept. l. 9. ff. d. contrab. empt. vendit. l. 5. C. d. O. & A. l. 11. & 13. C. d. contrab. empt.* isque vel tacitus, vel expressus. Expressus autem, quia voluntas in mente retenta nil operatur, *l. 7. C. d. condict. ob caus. dat. l. 60. §. 6. ff. Locat.* vid. *Surdus conf. 321. n. 56.* actum requirit externum, seu signum aliquod voluntati sufficiens, quale interdum esse poterit nutus, frequentius autem vox & litteræ. vid. *Grot. d. J. B. & P. l. 2. c. 11. §. 11. & l. 3. c. 1. §. 8.* Tacitus vero consensus est, qui non per signa externa exprimitur, sed sola voluntate præsumpta ex negotii causa, quod inter paciscentes intercessit, provenit. *Pufendorff. L. 1. §. 23.* estque vel præsumptus vel fictus, ille præsumitur à lege *l. 2. §. 1. l. 57. pr. ff. d. Pact. & l. 18. C. cod.* Sed de his prolixius hic dicere instituti non est.

§. 2. Causa Principalis remota, quoad primam originem, & formam substantialem, est Jus Gentium, non quidem quatenus ex notitia simplici nobiscum narum esse dicitur, sed quatenus per ratiocinationem, commodorum vitæ & societatis gratia, à sapientibus, multo rerum usu variaque

riaque doctrina, vestigatum, ex cultum & introductum, in omnium gentium usum pervenit, & sic omnium, quocunque nomine veniant, contractuum & obligationum mater recte constituitur. *l. 5. ff. d. justit. & jur. vid. ILLUSTR. & MAGNIF. DN. PRÆSES in S. J. C. Ex. i. ib. 54. it. Hahn. ad Wesenbec. tit. d. just. & jur. n. 16.* Quoad formam vero accidentalem, approbationem scilicet & informationem, est Jus Civile, ejusmodi consensum approbans.

§. 3. Idem nunc quod omnibus in universum pactis successoriis, nostro quoque faceffitur negotium, scilicet quod Juri Civili Romano repugnet; Id vero qui defendere conantur, & Legibus & rationibus sententiæ suæ præsidia quærunt, quo vero cum applausu, nunc dispiciendum venit. Textus I. quos nulla adhibita casuum distinctione producant, potiores esse videntur *l. 29. §. 2. ff. de donat. l. 2. §. 2. ff. de vulg. & pupill. substit. l. 2. §. fin. ff. de hered. vendit. l. 1. §. 21. ff. de Collat. l. ult. C. de pact. l. 34. C. de eransact. l. 4. C. de inutil. stipul. l. 52. §. 9. ff. pro soc. l. 5. C. de pact. convent. & l. 15. C. d. pact. qui tamen omnes, (sive unicam l. 15. C. de pact. exceperis) de pactis conservativis minime loquuntur, sed varios pro diversitate materiæ continent casus, quos nisi singulari prorsus ab invicem separaveris industria, variarum difficultatum atque errorum syrtes vix ac ne vix quidem evitare poteris. Distingvendum itaque esse arbitrator, inter pacta de hereditate tertii viventis, & de hereditate unius ex ipsis pacifcentibus concepta. Illa, ipso jure esse nulla, & pacifcentibus insuper in stipulatum deducta tanquam indignis auferri, & Fisco vindicari, non est, ut quisquam dubitet, & huc pertinent *l. 29. §. 2. ff. de donat. l. 2. §. ult. ff. de his quib. ut indign. l. ult. C. de pact. l. 2. §. 2. ff. d. vulg. & pupill. substit. & quam ibi citat Ulpianus l. 27. §. 4. ad Sc.**

ad Sct. Trebell. l. 1. §. 21. ff. d. Collat. & l. 1. ff. d. hered. vend.
 Hæc, vel sunt Affirmativa, vel Negativa, illa iterum vel ac-
 quisitiva, vel conservativa; Acquisitiva tam simplicia quam
 reciproca, prioribus jamjam reprobatis quoad valorem &
 integritatem suam æquiparantur, sive verbis futuris, sive
 præsentibus concepta sint; Et de his loquuntur *l. 52. §. 9. ff.*
pro soc. (qui §. 9. ex L. 3. Responsorum Papiniani desumptus est
ut. l. 82. ff. d. t. ex eodem libro deprompta) l. 5. C. d. pact. con-
vent. tam super dot. & l. 19. C. d. pact. De illis vero *l. 34. C.*
d. transact. l. 4. C. d. inutil. stipul. & l. 61. ff. de V. O. Con-
 servativa vero, cum & ea indistincte Objectum Dissertatio-
 nis nostræ non constituent, sed ea tantum, quæ naturalem
 & liberrimam de rebus suis disponendi facultatem non in-
 terrumpunt; sua sponte patet, quod & *d. l. 15. C. d. pact.* no-
 bis non adversetur, cum aliud longe pactorum conservati-
 vorum genus contineat, quale Romanis. (quicquid etiam
 contradicat *Contius d. pact. Isomeria ad d. l. 15.*) non pote-
 rat non esse illicitum utpote liberam testandi facultatem re-
 stringens. Nec audiendos illos esse puto, qui adhibita di-
 stinctione textum salvare conantur, an scilicet omnis, an ve-
 ro aliqualis saltem, & de rebus particularibus adempta sit
 testandi potestas, nam & hoc casu idem obtinere, commu-
 nis Dd. sententia est. vid. cum multis aliis Jctus Celeber-
 rimus H. Pistoris. *p. 4. quæst. 2. n. 4.* qui totam hanc succes-
 sionum materiam aliquot quæstionibus felicissime explica-
 tam dedit. Nec mitiorem tandem pacta negativa, seu re-
 nuntiationes, ferent sententiam, nam & easdem Jure Civili
 illicitas ac reprobatas fuisse, consentiens Dd. traditio est,
 partim ob expressos juris textus, *l. 13. 18. & 94. ff. d. acquir.*
hered. l. 174. §. 1. ff. d. R. J. l. 15. §. 1. ff. ad L. Falcid. l. 4. C. d.
postlim. revers. l. 35. §. 1. C. de inoffic. testam. & l. 3. C. d. Col-
lat.

* (II) *

lat. partim ob rationem maxime prægnantem, ne scilicet successio, quæ Juris Publici est, privatorum pactis atque conventionibus immutetur. Addunt & alias Dd. quo tamen ipso, infinitis sese errorum atque confusionum implicasse labyrinthis, proprio edoctus exemplo Bolognetus testatur, (quem tamen præ aliis, accuratiori diligentia diversitatem horum pactorum investigasse, H. Pistoris scribit,) quare & nos easdem cum prædicto H. Pistore. *L. 4. quest. 5. n. 3. & Mev. ad Jus Lubec. p. 2. tit. 1. n. 51.* rejicimus. Ex quibus apparet, quod hæctenus immissa in nos Dd. tela, nostram minime feriant sententiam.

§. 4. Quod II. Rationes attinet, in quibus exquirendis maximopere sudarunt hæctenus; adæquatam dare velle, difficilimi rem esse negotii, Joh. Ramatus *ad cap. quamvis d. pact. in 6to. & Cagnolus in l. fin. C. d. pact. n. 196.* ingenuè confessus est; vulgo tamen sequentes afferre solent: (1.) Successionem esse Juris Publici, adeoque privatorum pactis immutari non posse, *l. ult. ff. d. suis & legit. hered. l. 15. §. 1. ff. ad L. Falcid. & l. 3. C. d. collat.* (2.) Liberam impedire testandi facultatem, *l. 52. §. 9. ff. pro soc. & l. 15. C. d. Pact.* (3.) continere votum captandæ mortis, improbamque de bonis alterius sollicitudinem. *l. 2. §. 2. ff. d. vulg. & pupill. substit. l. 27. §. 4. ff. ad S. C. Trebell. l. 1. §. 21. ff. d. Collat. & l. 11. C. d. transact.* Equidem me non latet, plures adhuc superesse, quæ proferri solent communiter rationes, quas longo etiam cathalogo recenset Vasquius *d. success. creat. L. 2. c. 18. n. 14. & seqq.* sed cum pleræque hæc non pertineant, ad potiores saltem respondisse sufficiet.

§. 5. Primam itaque adductam (quod attinet rationem, Jus succedendi pactis atque conventis privatorum dari

dari non posse, Jusque Civile Romanum non nisi duos successio-
 num modos agnoscere, alterum ex testamento, alterum vero ab intestato, sive itaque ex testamento, sive ab intestato alicui facta fuerit promissio, ex pacto potius quam lege successio-
 nem fuisse delatam, verissimum esse. Id vero jura neutiquam admittere, *l. 5. C. d. pact. convent. §. l. 15. C. d. pact.* Respondetur enim id nobis minime contrariari, cum hic principaliter ac primario lege, non vero pacto deferatur hereditas, siquidem hoc nostrum pactum novicquam nil inducit, sed saltem obstaculum & impedimentum succedendi legitimum removeret, atque rem, (successionem puta,) ad pristinum vigorem, delicto, vel statuto, aut rigore aliquo juris turbatum, reducit, vid. Dauth. *d. testam. n. 105.* H. Pistoris *L. 4. quest. 4.* Petr. Theodoricus in *Dissertat. sua pro Loco, d. pact. success. apb. §.* Hahn. in *tr. d. jure in re. concl. 77.* Minus priori repugnat altera ratio; Liberam nempe eo impediri testandi facultatem, cum id ipsum Pacti nostri speciale & essentiale requisitum sit, illibatam scilicet testandi facultatem servari. vid. Erasim. Georg. Brem. *d. success. ex pact. §.* H. Pistor. *d. L. 4. quest. 4.* & plures alii. Tertia vero, quæ nunc ventilanda sequitur ratio, ulteriori refutatione vix indigebit, præter id enim, quod fere credibile non sit, personas ætissimo sanguinis vinculo ab Ipsa Natura conjunctas, parentem scilicet filio, vel filium parenti ejusque vitæ ob exiguum aliquod, quod ex obventura hereditate speratur lucrum, insidiaturum fore, *l. 29. C. d. Episc. §. Cler. cum & ipsæ LL. nullum amorem patrum vincere posse præsumant, l. fin. in pr. ff. de Curat. fur. §. l. 8. ff. quod met. caus.* in odium solum pacti de hereditate tertii obinenda ini, concepta esse viderur, adeoque nobis contraria non est. *conf. H. Pistor. d. l. 4. quest. 2. §. 6.*

§. 6. Visis itaque, & quadantenus etiam discussis, quæ contra pacti hujus justitiam moveri posse videbantur, nunc quoque dispiciendum restat, quibus Legum fundamentis hæc nostra superstructa sit sententia; Eam autem Juri nostro Civili nullo unquam tempore fuisse incognitam, (uti plerique Dissentientium somniant,) ex §. 6. *Inst. quib. mod. jus pat. pot. solv. & §. fin. Inst. d. Legit. agnat. success.* satis superque videre est. Ibi enim parens, emancipator scilicet, jus filio alias succedendi sibi competens, per emancipationem filii amissum, contracta fiducia, id est, pacto interposito sibi reservasse dicitur, *conf. l. fin. C. d. emancip. liber. l. 18. ff. d. adopt. §. 3. Inst. eod. & l. 23. ff. d. act. empt. vendit. vid. Franc. Marcus d. pact. quest. 13. Salicet. ad l. fin. C. d. pact. Natt. ad cap. quamvis d. pact. in 6to. n. 6. Corras. Lib. 6. Miscell. c. 9. Grass. in commun. opin. §. success. ab intest. c. 15. n. 1. Gœdd. d. contrab. & committ. stipul. c. 67. concl. 7. n. 88. Bartol. ad l. 61. ff. d. V. O. it. Zafius. ad d. l. n. 19. & 20. Ritter. d. confratern. th. 7. Ramat. ad d. cap. quamvis n. 19. & 24. Willenbach. ad l. fin. C. d. pact. Erasim. Georg. Brem. d. success. ex pact. n. 42. Magnif. Dn. Stryk. Dissert. d. pact. success. sect. 2. tit. 1. §. 1. H. Pistor. L. 4. quest. 4. Hahn. in volum. select. Disp. 2. th. 2. & tr. d. jur. in re concl. 77. n. 6.*

§. 7. Causa Efficiens minus principalis seu *æquiva-
ræptivâ*, est justa conventionis causa; jus scilicet tam ab intestato quam per testamentum succedendi ipso jure competens, quatenus delicto, vel statuto, vel alio quodam rigore juris amissum; de quibus tamen sequenti capite commo-
dior erit dicendi occasio.

§. 8. Antequam vero præsens finiamus caput, haud abs re erit, ad magis magisque illustrandam Pacti nostri veritatem, essentialia quædam à Dd. præsupposita requisita adduxisse,

duxisse, ne quis forte sibi persuadeat, nos indistincte omnia
 pacta, quibus jus aliquod succedendi à priori competens,
 reservatur, quoad omnes juris effectus valida pronunciaffe.
 Quo enim ex mente Dd. pactum conservativum recte dica-
 tur, tria porissimum erunt necessaria, (1.) ut jus succedendi
 alias competens fuerit impeditum, non vero penitus subla-
 tum, quod enim si fieret, utique conservari amplius non
 posset, cum non entis, nullæ sint qualitates, conf. Castrenf.
ad l. ult. C. d. pact. in fin. (2.) ut de removendo potius obsta-
 culo, quam de successione ipsa actum esse appareat, seu
 quod idem est, ut paciscens succedere queat, non vero ut
 debeat. Ritter. *d. confrater. d. eb. 7.* Natf. *in d. cap. quamvis.*
n. 193. & H. Pistor. *L. 4. quest. 4. n. 11.* (3.) Ne libera testan-
 di facultas impediatur, sed ut semper cum hac exceptione
 pactum esse intelligatur, Cagnol. *in l. ult. C. d. pact. n. 172.*
ibique Decius. n. 26. Dauthius *d. testam. n. 105.* & Mev. *ad Jus*
Lubec. p. 2. tit. 1. n. 57. Quamquam & hoc ipsum, (ut qui-
 dam volunt,) non adeo contrarietur bonis moribus, ut in
 præcepta juris peccent generalia, qui hanc potestatem ali-
 quatenus restringant, sic enim nec Princeps per summam,
 qua pollet, eminentiam & potestatem Legislatoriam his
 contravenire licite posset, cum tamen liberum hoc & à na-
 tura quasi ipsa concessum testandi, testamentique mutandi
 arbitrium à LL. maximopere restrictum fuisse, *ex tit. ff. quib.*
non est permiff. fac. test. & authent. Ingress. C. d. S. S. Eccles.
aliisque juris textibus parallelis satis appareat. Imo de ho-
 diernis moribus, & variis Provinciarum exemplis, loco-
 rumque statutis liberam hanc testandi facultatem vel in to-
 tum, vel pro parte restringentibus, vid. Jacob. Rickius. *d. U-*
nion. Prol. c. 3. §. 18. & 49.

* (15) *
CAPVT III.

DE
SVBIECTO ET OBIECTO.

§. 1.

Svbjectum est vel Activum, vel Passivum. Subjectum Activum constituimus I. Liberos, tam masculos, quam foeminas, sive majorenes, sive minorenes, modo sint puberes, & voluntate & potestate consentiendi non destituti; Hac enim, ut negotium civiliter gestum quoad effectus juris integritate sua constet, simul concurrant necessum est. *arg. l. 6. C. si quis alter. vel sib. l. 26. C. d. jur. dot. c. 23. X. d. offic. & potest. deleg. jud. Mantic. d. tacit. & ambigu. convent. l. 8. tit. 9. n. 6. Pufendorf. Element. Jurispr. Univers. l. 1. def. 1. cum sine potestate voluntas, & sine voluntate inanis potestas sit. l. 4. ff. d. acquir. vel omitt. hered. l. 101. pr ff. d. condit. & demonstr.* Quare Infans propter defectum intellectus nihil velle, & propter defectum voluntatis, quatenus principium morale actionis civilis est, nihil agere dicitur, *l. 1. §. 13. ff. d. O. & A. §. 10. Inst. d. Inutil. stipul.* ab hac autem Liberos appellacione, (ut omnem errorum atque confusionum occasionem & ansam praecipiamus,) omnes illas exclusas esse volumus Liberos species, quibus nullum regulariter jus succedendi competit; illos enim de acquirenda potius quam conservanda hereditate pacta atque conventiones jure civili reprobata inivisere, verius est. II. Agnatos quoque & Cognatos reliquos, ad quos alioquin hereditas perventura fuisset, *arg. §. 8. Inst. quib. mod. jus pat. pot. solv. §. fin. Inst. d. Legit. agnat. success. l. 18. ff. d. Adopt. l. 11. C. d. Legit. hered. l. fin. C. d. eman. cip.*

cip. liber. & l. 4. C. d. Legit. tur. cont. Hahn. *tr. d. jur. in re. concl. 77. n. 1.* Ubi non inepte quærimus: *Utrum filius iuste exheredatus, cum fratre, viro adhuc parente, de amissa per exheredationem Patris successione recuperanda, licite paciscatur, nec ne?* Ad cuius quæstionis solutionem, Respondemus Distingvendo: an sciente, an vero ignorante Patre inter filios seu fratres, de succedendo inita fuerit conventio, quoad prius, etiam quo ad effectus Juris Civilis subsistere pactum, affirmare non dubitamus, cum per silentium suum tacite quasi consensisse, pactum à filiis initum approbasse, & injuriam seu delictum perpetratum remisisse patrens credendus sit, præmissis ubi feria filii de perpetrato delicto accesserit pœnitentia *l. 4. §. 6. C. d. Hæret. & Manich. l. 23. §. 1. C. d. Nupt.* Bachov. ad Treutl. *Vol. 1. Diss. 13. th. 9. Lit. D. in fin.* D. Joh. Andr. Gerhardus *d. just. mort. sentent. §. 21. n. 20.* Secus vero, si incio & ignorante prorsus parente, & sic de hereditate tertii, pacti inter se fuerint fratres, nam & liberos quoque lege hac prohibitiva teneri, concludunt omnes, *per l. 1. §. 21. ff. d. collat. bon. & l. fin. C. d. pact. & ibi Cagnol. n. 109. Bolognet. n. 69. & 71.* novissime vero Dauthius *d. testam. n. 16. & 17. H. Pistor. L. 4. quæst. 1. n. 10.* nam & si ob arctissimum quod inter Parentes & Liberos deprehenditur vinculum, de morte captanda cessare videatur periculum, altera tamen nihilominus, principalis illa, secundum quam turpe & improbum existimatur, de morte alterius quem adeo esse sollicitum, adhuc militat ratio; idque eo magis, quo magis propter sanguinis conjunctionem, ipsa naturali pietatis ratione hoc exigente, præmatura illa de bonis sollicitudo, exulare debebat penitus.

§. 2. Subjectum Passivum proprie constituunt illi, de quorum successione agitur quæstio, sive sit pater, mater,

ter, frater, aut reliquorum agnatorum vel cognatorum quisquam alius. vid. Hahn. *d. tr. de jur. in re. concl.* 77. n. 1. Quaritur autem, an filius iuste exheredatus, aut filia per statutum legitime exclusa, cum patre in furore aut dementia constituto licite paciscantur? Et nobis Negativam defendere placeat: (1.) Quod furiosus ob intellectus & voluntatis defectum nullum possit contrahere negotium, per l. 5. § 189. ff. de R. J. l. 1. §. 12. ff. de O. & A. l. 70. §. 2. ff. de fidejussor. l. 2. C. d. contrab. emp. cum linguam ream non nisi mens rea faciat. arg. c. 3. caus. 22. quest. 2. vid. ILLUSTR. & MAGNIFIC. DN. PRÆSES in S. J. C. Ex. 6. tb. 37. D. Fromm. *de jur. furios. singul.* Paul. Zach. *quest. Medic. Legal.* L. 2. tit. 1. quest. 16. (2.) quod dolo parere videatur convaliditatem actus, qui tamen in se nullus est, nec filium deceat id exigere a patre, quod, si hic sanæ esset mentis, revocare censeretur. (3.) quod parens in eodem odio durasse, nec animum exheredationis mutasse præsumatur, resque in eum statum pervenerit, a quo incipere non potest Perez. *ad tit. c. de Liber. præterit.* n. 20. Wesenbec. *consil.* 29. n. 33.

§. 3. Objectum, seu circa quod versatur Pactum nostrum conservativum, statuunt Dd. communiter, jus ab intestato succedendi competens, quatenus est amissum. Admittitur autem ex triplici potissimum causa. I. Delicto. II. Statuto, & III. Rigore aliquo juris civilis.

§. 4. Primam itaque exclusionis quod attinet causam; Excluditur quis à successione vel ob delictum proprium vel alienum. Ob delictum alienum, Patris scilicet, quando quis ab hereditate excluditur, pacto huic locum non esse, extra omne dubium est, cum paternæ voluntati libera de rebus suis disponendi facultas integra & irrestricta amplius non sit, sed agnatis & cognatis ipso jure deferatur
C here-

hereditas l. 18. & *Authent. idem est de Nestorianis. C. de Heret. l. 6. C. de incest. Nupt. l. 1. & 2. C. d. natural. liber* : excepto crimine læsæ Majestatis, ubi Fiscus successionis jus sibi vindicat, *vid. Alberic. à Rosate tr. de statut. part. 1. quest. 151. n. 5.* Ob delictum vero proprium, quando quis à successione removeretur. Delictum vel capitale, vel non capitale est. Illo, filius ad mortem tam civilem quam naturalem condemnatus, omne plane jus succedendi perdit. *l. 1. C. d. hered. instir. & l. 1. §. 8. ff. de bon. possess. cont. tab. ideoque de recuperando illo inutiliter cum ipso patre pacifiscitur, nisi à Summo Principe delicti perpetrati impetraverit veniam.* Hoc vero modo, & quando delictum capitale non est, iterum limitate procedendum esse puro, nempe, ut locum duntaxat habeat pactum in iis delictis ob quæ quis successione non aliter, quam volente eo, cui succedendum esset, privaretur, secus vero, quando quis simpliciter ac in totum propter commissum delictum à successione excluditur, adeoque jure ipso incapax redderetur, nam & his pactis successionem reservari, vel potius restitui non posse, post Imol. & Gemin. docet Natt. *in d. cap. quamvis de pact. in 6to. n. 106. in fin. & Cagnol. ad d. l. fin. C. de pact. n. 157. H. Pistor. L. 4. quest. 4. n. 3.*

§. 5. Delicta vero, ob quæ quis volente eo, cui succedendum esset, à successione excluditur, non solum XIV. illas exheredationum causas à Sacratissimo Imperatore nostro in vulgata illa Nov. 115. c. 3. expressas, sed & his similes & ejusmodi graviores & majores alias, (quicquid etiam Sichard. *ad Authent. non licet. C. d. Liber. præterit. n. 8.* Ludov. Molina. *de Just. & jur. tom. 1. Disp. 176. n. 50.* Perez. *ad tit. C. de Liber. præterit. n. 18.* Arum. *Ex. 10. th. 3.* & Stephan. *ad Nov. 15. n. 20.* aliisque Dd. plurimi contradicant,) cum Bachov.

Vol. 2. ad Treutl. Diff. 13. tb. 8. Lit. C. & Franzk. in comment. ad ff. d. inoffic. test. n. 78. recte constituimus, sequentibus possimum inducti rationibus : (1.) quod hæc Justiniani Imperatoris mens esse non potuerit, eas velle excludere causas, quas tamen excludi natura Legum prohibet. arg. l. 2. §. 13. ff. d. vet. jur. enucl. & l. 12. ff. d. LL. (2.) quod similes & majores causæ, tanquam species sub generibus, vel tanquam sub regulis finitis & generalibus exempla & casus in vita humana singulariter occurrentes, contineri videantur. vid. Magnif. Franzk. b. m. in comment. ad ff. d. l. (3.) firmissimum asserti nostri argumentum ducitur ex 2. F. 24. ubi subtiliter dispicere jubemur, an similis aliqua vel major causa incidat, ut etiam propter eam non expressam Vasallus feudo privari possit. Ratio autem consequentiæ à Vasallo ad liberos deducta in eo fundatur, quod Vasallus & liberi quo ad omissionem feudorum & bonorum, paternorum, à Dd. æquiparentur.

§. 6. Sed ut & in his delictis firmiter pacisci liceat, distinguendum denuo erit, inter Delicta præterita, seu ea, quæ vel committendo vel omittendo in effectum sunt deducta (quibus & intentata accensimus per l. 1. in fin. ff. ad Leg. Pompej. de parricid.) & inter delicta futura, seu adhuc committenda. In his, si v. g. filius à patre stipuletur, ne ob committendam ingratitudinem exheres fieret, quia turpem continet causam, & ad maleficium invitatur. l. 15. ff. d. condit. Instit. l. 27. §. 4. ff. d. pact. l. 6. C. eod. l. 5. pr. & §. 1. ff. d. pact. dot. pactum non valere, unanimis Dd. sententia est, vid. Hahn. d. tr. de jur. in re concl. 77. n. 3. H. Pistor. L. 4. quæst. 4. n. 4. Ritter. de Confratern. tb. 7. In illis vero, cum in liberima patris potestate sit, num delicti perpetrati gratiam facere, & injuriam à filio sibi illatam remittere velit, nec ne, pactum

factum omnino valebit. Hahn. *d. l. Gædd. de contrab. stipul. c. 6. n. 88.* Natt. *ad d. cap. quamvis. n. 103.* Dauth. *de testam. n. 105. in fin. & plures alii.*

§. 7. II. Statuto quoque successione auferri, supra diximus. Non obstante *l. 14. C. d. Legit. hered.* quam omnem, inter viros & foeminas differentiam, quo ad jus successione à Sacratissimo Imperatore nostro sublatam fuisse legimus. Particulari enim aliquo privilegio, statuto aut consuetudine rationabili ipsi quoque Juri Communi derogari posse, per expressum *cap. 13. x. d. judic. & cap. unic. d. feud. cognit. probatur.* conf. Wesenbec. *consil. 74. n. 25.* Gail. *2. obs. 149. n. 10.* Rosenthal. *d. Feud. c. 1. concl. 13.* Imo statutis foeminas à successione, præprimis vero feudali, excludi posse, per omnem fere Germaniam quotidiana experientia testis est: Dote saltem congrua ipsis relicta. An vero secundum mores regionis, liberorum numerum, paternorum bonorum quantitatem, nubentium statum & conditionem, vel locorum qualitatem, prædicta dos constituenda & æstimanda sit, prolixius disquirere, nec temporis nec instanti patitur ratio. Cui volupe est, adeat Paris. *vol. 2. consil. 63. n. 52.* Sichard. *p. 2. consil. matrim. 9. n. 10. & consil. 10. n. 14.* Chaffan. *in Consuetud. Burgund. rubr. 7. §. 12. n. 22.* Menoch. *arbitr. jud. quest. cas. 149. n. 31.* H. Pistor. *L. 2. quest. 37. n. 10.* Reinking. *ad l. fin. C. d. pact. n. 157.* Tusch. *pract. conclus. Lit. D. concl. 733. & concl. 781. n. 175.* Mascard. *de probat. concl. 750. n. 10.* Peregrin. *d. fideicommiss. art. 42. n. 78.* Knipschild. *de fideicommiss. Famil. c. 6. n. 196. & plures alii.*

§. 8. Quo autem statutum pacto inter parentem & filium inito, tolli, & ejus successione ad pristinum statum, seu jus commune reduci possit; distinguendum erit, utrum filia simpliciter fuerit statuto exclusa, ita, ut nec exte-
ramento

stamento amplius quid capere, neque etiam ab intestato
 succedere possit; An limitate ut integrum nihilominus re-
 lictum sit, ut testamento institui queat. Priori casu, cum
 successio juris communis penitus sit sublata, & filia, tam le-
 gitima quam testamentaria successione, in singularem ma-
 sculorum favorem, omnimodo exclusa, neque pacto statu-
 tum tolli posse, ex hactenus dictis apparet: Posteriores
 vero quod attinet casum, neque de eo una omnium Dd. est
 opinio, sed in diversas abeunt sententias; & tunc demum
 huic pacto locum relinquendum esse opinantur, quando
 filia eo ipso tempore, quo dos fuerit constituta, pacto sibi
 successionem reservaverit, secus si ex intervallo, hac ratio-
 ne commoti, quod dotis constitutione jus filii seu mascu-
 lis quassum, exclusæ pactis superveniens, immutari
 sine gravi filiorum præjudicio amplius non possit. *Natt. ad*
d. c. quævis n. 190. Campeg. d. Dote part. 5. quæst. 52. & plu-
res alii. Nobis vero jejuna hæc restrictio merito displicet;
 siquidem sola dotis constitutio, filiam exstantibus masculis
 saltem per statutum exclusam, simpliciter & quo ad jus com-
 mune à successione removeri non potest, sed exclusio tota-
 lis ad mortis demum tempus referenda erit, cum contin-
 gere facile possit, ut pater nullis exstantibus masculis dece-
 dat, quare & post dotem constitutam, filiam jus succeden-
 di adhuc sibi competens pacto conservare posse, non dubi-
 tamus, *vid. Paul. de Castro. ad d. l. fin. C. d. pact. n. 7. Alb.*
Brun. de statut. exclud. fem. exstant. masc. art. 6. n. 254. Cam-
peg. de Dot. p. 5. quæst. 52. non attento præjudicio, quod Dd.
 filiis per ejusmodi pacta conservativa inferri asserunt,
 quemadmodum enim pater testando præjudicare poterat
 filiis, ita etiam paciscendo posse certissimum est, maxime,
 cum ab ultimis voluntatibus ad contractus, Legum aucto-
 ritate,

ritate, argumentum ducere liceat, *per l. 44. §. 5. Et l. 46. ff. de Legat. 1. nec foemina tunc ex pacto vel reservatione, sed jure communi succedit, cum pacto nil nisi obstaculum statuti tollatur, nec etiam revera præjudicium filii exinde surgit, quibus jus saltem sp̄e, non vero infallibile quæsitum est, cum patri non solum testando, sed & donando, aliisque alienandi modis, filios præter legitimam bonis suis privare liceat; Simile videmus in filiis naturalibus, quos Pater, invitis etiam & non consentientibus iis, qui ab intestato vocantur, legitimari facere, vel ut legitimentur, testamento disponere potest. *per cap. 13. x. qui fil. sint legit. vid. Albert. Brun. d. statut. exclud. foem. exstant. mascul. art. 6. n. 254. & hæc in Praxi quoque ita observari, testatur ILLUSTRIS & MAGNIFIC. DN. PRÆSES in S. J. C. Ex. 3. th. 53. Gail. 2. Obs. 142. n. 7. Dec. consil. 264. n. 3. P. Gudelin. de jur. Noviss. L. 1. c. 15. Dn. Richter. de Success. ab intest. sect. 1. memb. 2. n. 6. licet Jure Civili contrarium obtineat. Nov. 89. c. 9. Et Aushent. Præterea C. de Natural. Liber. DN. PRÆSES S. J. C. Ex. 3. th. 50. Et 53. Dn. Strauch. Dissert. 4. th. 12.**

§. 9. Huic autem asserto nostro renitentur Dd. nonnulli, sibi persuadentes, fieri hoc minime posse, certos enim legibus definitos esse modos, per quos consanguineis, quibus jura successionem deferunt, præjudicari possit, nempe, ut testamentum vel aliam ultimam voluntatem cuiquam condere liceat, alios autem modos spurios & præjudiciales, Leges ignorare penitus. Sed Resp. anbabus nos largiri manibus, successionem in præjudicium eorum, quibus Lex vel Statutum absolute illam defert, dari nemini posse; Interim vero nil obstat, quo minus jus successionis ex jure communi competens, absque ulla novi juris succedendi concessione conservetur, cum negari non possit, ubi vis

ubivis permitti facilius ut pristina jura conserventur, quam ut novum quis consequatur. Pacta insuper, quibus res ad juris communis solet reduci terminos, maxime esse favorabilia, H. Pistoris *L. 4. quæst. 4. n. 16.* erudite docet, ubi & reliquis Dd. objectionibus ex arte satisfecit.

§. 10. III. Rigorem Juris Civilis, (quem ultimam exclusionis causam constituimus,) quod attinet, auctoritatem Celeberrimorum Jurorum secuti, exemplum in §. 6. *Inst. quib. mod. jus P. P. solv. & §. fin. Inst. de Legit. agnat. success.* contineri, agnoscimus, negari siquidem non poterit, per *dd. §. §. l. 18. ff. d. adopt. in l. fin. C. d. emancip. liber.* patrem emancipatorem, jure veteri, eo ipso quo emancipaverat filium, jure succedendi cecidisse, quod alias incorruptum servasset, si filius in pristino statu permansisset, nihilominus tamen prædictum successionis jus regulariter amissum, contracta fiducia, seu ut Beatus Hahn: *d. jur. in re. concl. 77. n. 5.* explicat, stipulatione interposita, conservare potuisse, ex iisdem §§. videre est, Deferendus proinde nobis hac in parte esset H. Pistoris, qui, nescio quibus cogitationum blanditiis seductus, in explicatione horum textuum à communi fere Doctorum schola nulla urgente necessitate secessum facere non erubescit, quem tamen ob insignem, quam in excutiendis materiæ hujus difficultatibus præstitit diligentiam, amica potius compositione nobis ut conciliemus, omnibus annitar viribus. Maximam autem dissentendi à nobis ansam suppeditasse videtur illud, dum in *dd. §§.* præter nudas solennitates in emancipationibus olim usitatas, (quas ex Ulpiani fragmentis *tit. 10. & Caji L. 1. Inst. tit. 6.* nobis non invitis adducit) nil commemorari ac contineri putat, contractamque fiduciam non hunc sortiri effectum sibi imaginatur, ut filio pater succedere possit,

fit, sed ut filius tantum patri naturali ex lege ista venditioni adjecta retrovendatur, atque is inde manumittendi ejus facultatem nanciscatur, quare concludit, patrem solo pacto successionem sibi conservare non potuisse, cum tanta, & tot ambagibus circumscripta adhibenda fuerit solennitas. Nec mirum, ex falsa enim hypothesi non possunt non falsæ quoque conclusiones sequi; quæ ut eximantur, Respondemus: solennitates illas non ad conservandam successionem requiri, sed ut emancipatio perfecta sit, & ex omni parte integritate sua constet, Sacratissimum Imperatorem adhiberi easdem voluisse, neque per contractam fiduciam, pactum retrovenditionis, cum H. Pistoris, sed potius juxta communem fere Interpretum mentem, stipulationem patris arrogatori de successione filii factam, intelligendam esse.

§. II. Subtilius in *dd.* §§. Vasquius inquirere videtur, qui per contractam fiduciam, pactum conservativum intelligendum quidem esse admittit, at eo non hereditatem conservari, sed saltem jus agnationis, quod per emancipationem evanescere soleat, retineri putat, quo præsupposito, concludit, conventionem illam pro pacto conservandæ hereditatis haberi non posse, cum hereditatis delatio agnationis effectus sit. Sed & his subtilitatibus facillimo satisfieri poterit negotio, cum vel ex hæcenus dictis factis superque pateat, nos principaliter non de successione, sed de obstaculo successionem impediente removendo, fuisse sollicitos, ipsa succedendi facultate in mera juris communis dispositione relicta. Propius veritati Bolognetus accedere videtur, qui in *Exegesi b. §. fin. n. 93.* conservandæ hereditatis pactum in *dd.* §§. expresse contineri, rectissime docet, postmodum autem, ad specialitatem quandam effectam confugit, & casum in *dd.* §§. contentum, præter patrem,

trem, reliquorum agnatorum vel cognatorum ulli applicari posse negat, & sic quod una manu largitur, altera denovo aufert, non satis procul dubio conscius, cui nam parti inter tantas Dd. altercationes subscribere oporteat. Verum enim vero, posito & hoc minime tamen concesso, juxta Bologneti mentem specialitatis quid in dicto casu subesse, si tamen specialitatis rationem illam constitues, quod scilicet pacto saltim impedimentum & obstaculum successio- nis removeatur, nil quoque obstat, quo minus ex eadem ratione, dispositionem illam ad alios quoque casus accom- modare liceat. Cum itaque & hæc quoque nobis non ar- rideat explicatio, satius fore duximus, recto potius tramiti insistere, quam à via regia deflectendo, alios imitari.

CAPVT IV.

DE

FORMA ET EFFECTIBVS.

§. I.

JAm ut de Forma paucis etiam dispiciamus, ordinis po- stularatio, quam hic in genere, præcindendò à jure sta- tutario in hoc vel illo loco desuper lato & ad unguem ob- servando, exhibemus. vid. Joh. Frider. Schmid. Vol. 2. *consil. Argent. consil. 23. n. 7. et. consil. 54.* Illa autem est vel Essentialis, vel Accidentalís; Alia denique ratione pacti constituendi, alia ratione pacti constituti.

§. 2. Quoad Formam Essentialem requiritur mu- tuus atque expressus utriusque Paciscentium consensus *vid. Bachov. in prim. part. Pandect. d. pact. n. 1. circa fin.* illum autem per verba potissimum declarare, supra dictum; quapropter illud saltim adhuc querimus, *an verborum solen- nitas*

*nitas in hoc pacto intervenire, & considerari debeat? & negat illud laudatus Bachov. d. l. n. 2. cui ad stipulatur Cujacius in l. 7. §. 12. ff. d. pact. conficit enim in nuda ac simplici de ob-
 staculo hereditatem jure communi debitam impediendo re-
 movendo, facta conventionione. Sed cum verbis sapissime
 obscuris & ambiguis loqui soleat fallax atque dolosa morta-
 lium progenies, hæc autem pro non adjectis in jure habeantur,
 necessaria omnino erit, rectæ interpretationis mensu-
 ra, quæ collectio mentis dicitur Grotio d. J. B. & P. Lib. 2.
 cap. 10. §. 1. An vero scriptura sit de essentia hujus pacti, non
 inique quaritur? & Resp. Neg. cum in omnibus conventio-
 nibus, excepto contractu chirographario, t. t. Inst. d. Liter.
 Oblig. & contractu Emphyteutico Ecclesiastico Nov. 7. pr. &
 §. ult. eodemque civili, non tamen simplici sed pactionato,
 l. 1. 2. & 3. C. d. jur. emphyteut. l. 17. C. d. pact. scriptura pro-
 bationis magis ac solemnitatis, quam necessitatis, gratia in-
 terveniat, vid. Pacius ad l. 17. C. d. Pact.*

§. 3. Magis controversa quæstio illa est, *an scilicet Magistratus intervenire debeat auctoritas, & confirmatio judi-
 cialis necessaria sit, nec ne?* Hanc in utramque partem ma-
 xime spinosam materiam disputari posse, non diffitemur,
 Nobis tamen Affirmativam, ut aequiorem, ita quoque ve-
 riorem defendere placet, (1.) Ne sub obtentu & prætextu
 hujus pacti, alter in alterius facultates irruendi anam arri-
 piat, arg. l. 2. C. de adopt. (2.) ne parentibus, licet re Æte pro-
 spexisse censeantur liberis, l. 13. §. 1. ff. d. administr. tut. opti-
 mumque consilium pro illis capere, l. penult. in fin. pr. ff. d.
 bon. libert. & plus filium quam se ipsum diligere præsumatur
 pater, §. ult. Inst. de Noxal. act. Menoch. de præsumpt. Lib. 4.
 præsumpt. 56. vel propria iniquitate atque malitia, vel alio-
 rum instigatione incitatis, pro lubitu ad contrarios affectus
 proflire

profilire liceat, *l. 50. ff. ad Sct. Trebell. l. 3. §. 4. ff. d. inoffic. testam. l. 5. C. d. Dol. mal.* æquitas itaque postulare omnino videtur, iudices hac in parte cum parentibus concurrere, *arg. l. 19. ff. d. Rit. Nupt.* & eorum vices agere, geminatumque fidei ac pietatis præstare officium, *l. 3. §. 4. ff. d. Liber. homin. exhib. l. 18. in fin. C. d. jur. deliber. l. 1. C. d. Nupt.* Magistratus vero competens auctoritatem suam atque assensum non nisi imploratus accomodet, non enim ex motu proprio, (quod ex officio nobili fieri dicitur, *vid. Oldendorp. d. offic. jud.*) procedit iudex, sed imploratione præcedente, seu ex officio mercenario, hodiernis præprimis moribus, ejusmodi actibus adhsit, *vid. MAGNIFIC. Dn. SCHILTER, Patronus omni obsequii ac reverentiæ cultu prosequendus, Exercit. ad ff. VI. §. 4. & 5. & Everhard. loc. top. 49. qui ex l. fin. C. de fideicommiss. Libertat. fatuum vocat iudicem, qui super non petitis pronuntiet. Consensum vero Agnatorum & Cognatorum reliquorum de necessitate non esse, supra jam ostendimus.*

§. 4. Forma vero Accidentalium adminiculis constat, quæ Pactum hoc recipit, ad actionem jure Civili producendam. Illa autem in effectibus potissimum conspiciuntur.

§. 5. Hactenus Pactum nostrum, ut constituendum vidimus, restat, ut & constitutum adhuc consideremus. Ubi proxima de Effectibus tractatio, quæ bimembrem se sistit. Effectus enim vel est primus, vel è primo ortus. Primus est, ut impedimento successionem remorante sublato, secundum jus commune succedere liceat. Quaritur autem, *an exheredatio etiam in testamento scripta, nulla sit, si injuria per hoc pactum expresse fuerit remissa?* Et Respondetur Affirm. etiam si ab herede fuerit probata, cum injuria remissa pro non commissa habeatur, & efficaciter vindicari nequeat,

pulsus, exceptione pacti se tueri poterit, atque pro consequenda ea, non minus ac ceteri, omnia ordinaria habebit juris remedia, *vid. Hahn. d. jur. in re concl. 77. n. 12.* Illa autem, varia cum sint, pro diversitate eorundem diversos quoque oriri effectus, necessum est. Alia enim est hereditatis petitio, aliud familiae eriscundae iudicium, alia denique communi dividundo actio; quas tamen omnes, etiam nostro heredi, vi pacti, pro diversitate juris praetensi, competere, indubitati juris est; & non nisi illis, qui se hospites Legum farentur, ignotum esse poterit: ex apertissima siquidem generalitate textuum *l. 1. 2. & 3. ff. d. heredit. petit. & l. 10. C. eod.* distincte pater, dari hereditatis petitionem omnibus, quibus jus hereditarium vel ex testamento, vel ab intestato competit, immiscendo se hereditati, vel adeundo eam, quaesitum. *vid. Wesenbec. in ff. ad d. t. n. 8. & 9.* ILLUSTR. & MAGNIF. DN. PRAESES. S. J. C. Ex. 10. th. 46. modo jus suum, & causas in jure fundatas, ex quibus se heredem dicit, ostendere ac satis comprobare queat. *l. 9. §. 6. ff. d. interrog. in jur. fac. & Schneidevv. ad d. l. n. 63.* de quo tamen, si dubitatur, difficultati probationis vel remedio publicae citationis, vel cautionis de restituendo succurratur. *vid. Bachov. ad Tréutl. vol. 1. Disp. 14. th. 7. Lit. C.*

§. 7. Illud non æque expeditum videtur, quid in hac quaestione decernendum sit; Si scilicet heres per pactum ad juris communis terminos quoad successionem reductus, hereditatem jure communi sibi debitam, per 30. annorum spacium petere negligat, an eo ipso, jure suo excidat, ita ut praescriptio locum habere possit, nec ne? Nobis distinctione una vel altera adhibita res expedienda videtur. Aut enim heredes reliqui per 30. annos hereditatem tanquam communem possidere, & praescriptionem locum habere non posse, *ex l. 14.*

§. 2. ff. *commun. divid. l. fin. C. eod.* & l. 70. ff. *pro Soc. appa-*
ret. conf. Scotan. Disp. 28. tb. 19. Hammel. d. act. cap. 50.
n. 26. & 27. Bachov. Disp. 14. tb. 8. lit. A. ILLUSTRIS & MA-
GNIFIC. DN. PRAESES S. J. C. Ex. 15. tb. 14. Autunus ex
coheredibus tantum res hereditarias communes possedit,
non vero tanquam communes, & tunc post 30. annorum
cursum actionem moveri amplius non posse, sed praescri-
ptionem locum habere, verius est, l. 1. §. 1. C. d. annal. ex-
cept. & l. 7. C. d. hered. petit. vid. Vinnius 1. select. quest. 34.
Magnif. Dn. Lyncker. in Collegio ad ff. quondam privatum ha-
bito ad tit. famil. erciscund. Bald. Ansel. Janson. ad d. l. 1. §. 1.
C. d. annal. except. & plures alii. Secundo distingvendum
erit inter heredes, Liberos, Agnatos & Cognatos, Hec-
des suos seu liberos non nisi post 90. annos effluxos ab here-
ditate, vi praescriptionis, repelli posse, communis Dd. sen-
tentia est, cum admittantur ex tribus capitibus, unde Liberi,
unde Agnati, & unde Cognati, quorum ex secundo non pot-
est agi, durante primo, ad 30. annos, ideoque nec contra
illud currere incipit praescriptio ante 30. annos effluxos. Sed
nec ex tertio potest agi, durante secundo, rursus ad trigin-
ta annos. l. 39. l. 69. ff. d. acquir. hered. l. 37. ff. d. hered. Inst. l.
2. §. 4. ff. d. bon. poss. contr. tab. & hanc sententiam commu-
niter in judiciis receptam esse, testantur Hilliger. in Donell.
enucl. l. 7. c. 3. Barry. de success. Lib. 11. tit. 2. n. 4. Ant. Ga-
briel. d. praescript. concl. 9. n. 3. Quanquam Ant. Faber. de
error. pragmat. Decad. 3. error. 8. Joh. Sichard. in C. l. 8. d.
jur. deliber. in fin. ita calculum ponant, ut adhuc 30. annos
adjiciant, adeoque ad 120. annos hanc Liberos praescrip-
tionem extendant; quam sententiam etiam in Foro Sax.
receptam esse testatur B. Carpov. p. 3. c. 14. d. 30. n. 9. & seq.
& ita pronuntiarunt Scabjai Lipsiensis M. April. Anno 1621.

in causa Job. Georgii à Brobschütz. vid. Philippi. in Us. Pract. ad Lib. 3. Inst. eclog. 34. n. 7. p. 607. Tertio denique distingvendum erit, inter heredes suos & extraneos. De suis non amplius puto subesse dubium, quin admittantur ad 90. usque annos, ex prædicta ratione, quod ex tripliei capite succedant pro quolibet 30. annis computatis, & sic probamus Wesenb. *d. consil. 329. part. 7.* In extraneis vero, (quippe qui ex uno tantum succedunt capite) nil video, quid obstet, ne jus commune servetur, propter *l. 7. C. d. hered. petit.* ibique Brunem. *§ l. 4. C. in quib. caus. cess. long. temp. præscript.* *§ ad d. l. Perez. n. 17.* & sic etiam JCtos Lipsienfes *M. Augusti. Anno 1661.* pronuntiasse, testatur Philippi. *in Us. Pract. ad d. L. 3. Inst. eclog. 34. n. 8.*

CAPVT V.

DE

AFFINIBVS ET CONTRARIIS.

§ I.

Proxime huic Pacto nostro I. accedit illud, quando fideicommissarius cum aliquo tertio, præter heredem fideicommissio gravatum paciscitur, ut vivente adhuc herede, res fideicommissio relicta ipsi restituatur; id enim fideicommissarium posse, intrepidi asserimus, cum ex testamento defuncti certissimam spem seu jus qualitum habeat, in tantum, ut etiam heredem gravatum, ad cautionem adigere possit. *l. 4. C. ut in possess. legat.* & non tam heredi gravato, quam ipsi defuncto gravatum succedere intelligatur *l. 41. §. 2. ff. d. Vulg. & pupill. substit.* vid. Cuman. *in comment. ad tit. ff. d. Donat.* quem magno numero sequuntur *Dd. ad l. 1. C. d. pact. conf. Alexander. Vol. 5. consil. penult. n. 22.* Nec est quod

quod in admirationem trahatur de his quisquam, cum spem probabilem ex testamento defuncti jam nactus fuerit fideicommissarius, atque inde omnis illa turpitude cesset, quam præmatura spes de bonis defuncti, in quibus nullum jus quis habet, suscepta, secum afferre soleat. vid. H. Pistoris *L. 4. quest. 1. n. 24.* cui tamen asserto contradicit Bolognetus *ad l. fin. C. d. pact. n. 36.* quem & Dauthius sequitur *ad d. l. fin. n. 26. 102. & 124.* argumento à pupillariter substituto deducto, sed quam infelici conamine nemo non videt, siquidem pupillariter substitutus potius cum pupillo in propria eius hereditate, quam testatoris substituentis, succedere præsumatur, *per l. 2. §. 2. ff. d. heredit. vel act. vendit.* secus ac fideicommissarius, qui, juxta allegatum superius Alexandri consilium, etiam cautionem ab herede exigere potest.

§. 2. Tale etiam II. videtur pactum conservandæ hereditatis esse illud. Si in pactis dotalibus uxor & maritus convenerint, ut in casum non existentium liberorum successio alterius vel utriusque conjugum ad proximos ab intestato heredes devolvatur, idque nullo jure prohibitum esse. Jacob. Rickius *de un. prol. c. 10. ff. 38.* testatur cui consentit Zasius, dicens: Quanquam in pactis dotalibus ordinatio super successione fieri non possit, (hoc enim in solis testamentis receptum est, *l. 5. C. d. pact. convent. l. 3. C. d. collat. l. 15. C. d. pact. l. 4. C. inutil. stipul. l. 34. C. d. trans. act.*) tamen in casu conservandæ seu reservandæ successione valebit, & optimo jure talia fieri pacta poterunt. Et hæc pacta frequentissima, & jam olim usitata fuisse, ex Chrystomo probat Rittershus. *p. 3. exposit. Novell. c. 18. n. 3.* & hodie non solum in Electoratu Sax. *per Ord. 43. part. 2. Marchia Brandenburgica, vid. consuetud. Brandenburgic. p. 3. tit. 2. §.*

2. §. 5. & 19. Sed & totius Germania consuetudine recepta & approbata esse, Scriptores Camerales testantur. Gail. 2. *Obs.* 117. n. 6. Mynsing. 2. *Obs.* 33. n. 10. Berlich. p. 2. *concl.* 51. n. 5. Kohl. d. *paët. dotal.* p. 2. n. 71. de Belgio. Christin. *Vol.* 1. *Dec.* 227. n. 17. & 18. & *vol.* 3. *Dec.* 135. n. 4. imo, de communi fere Gentium jure, Faber ad *C. Lib.* 5. *tit.* 9. *def.* 6. Mev. ad *jus Lubec.* p. 2. *tit.* 1. n. 105. Hahn. *de jur. rer. concl.* 72. n. 4. & *concl.* 86. Tabor. *in paratit. ad tit. ff. d. paët. dotal.*

§. 3. Nec incongrue III. his de conservanda hereditate pactis accedit uno seu paratio *prolium*, Germ. die *Einfindschafft*. Qua Parentes ad secunda vota transeuntes, liberos tam ex priori quam posteriori matrimonio susceptos ac suscipiendos, sibi invicem fictione juris, pro veris ac naturalibus liberis esse, atque in bonis eorundem succedere volunt æqualiter; quæ tamen conventio non principaliter ac præcipue super hereditate vel successione futura, sed jure filiationis, successionis adinstar, eoque mutua quasi ac individua fraternitatis quo scilicet conjugalis amor, & fraterna inter utriusque matrimonii sobolem dilectio tanto facilius coalescat & conservetur, & hæc quoque pacta juris rationibus non contrariari, sed moribus hominibus, ac totius fere Germania receptissima esse, nec minus Principum statutis ac ordinationibus comprobata ac confirmata fuisse, testantur Gail. 2. *Obs.* 36. n. 62. & *Obs.* 125. *per tõe.* Gylman. *tom.* 1. *symphor. part.* 3. *vol.* 13. Jacob Rieckius *d. un. prol. c.* 3. n. 42. Heig. ad §. 3. *Inst. d. adopt.* Mulsent. *d. success. convent. class.* 1. *membr.* 3. Dauth. *d. testam.* n. 115. Treutl. *vol.* 1. *Disp.* 2. *tb.* 11. Greve ad Gail. *d. Obs.* 125. *conslid.* 1. n. 3. Hahn. *tr. d. jur. in re concl.* 73. nec refert, quoad unionis subsistentiam, utrum ex utroque matrimonio liberi supersint, an saltem ex priori, an plures nec ne, nam
E
si unus

si unus saltem ex alterutro conjugio filius supersit, omnibus alterius lateris liberis defunctis, ille solus parentibus succedet, vid. Valent. Forster. *Vol. 1. consil. varior. J. Ctor. consil. 36.*

§. 4. Succedunt his IV. *pacta confraternitatis*, inter Principes aliasque personas Illustres in casum deficientium masculorum inita atque concepta, ipsiusque Imperatoris autoritate roborata, ad hoc, ut una familia quoad heredes masculos extincta, altera superstes in bona & Principatus defunctæ succedat. Et hæc licite fieri, ex variis Imperii nostri constitutionibus videre est, A. B. c. 15. *ibi: Ich doch die geliebte R. N. zu Wormbs. d. Anno 1495. §. auch sollen wir. & R. N. zu Speyer / d. Anno 1529. §. und als in Abschied. C. G. O. p. 2. 1. 9. vid. Buxtorff. ad A. B. conclus. 98. Lit. G. Carpz. Jurispr. Forens. p. 2. const. 35. def. 25. & ad Leg. Reg. c. 6. sect. 7. n. 26. Limnæ. d. jur. Publ. Lib. 4. c. 8. n. 126. Reusner. 1. consil. 3. Gail. 2. Obs. 127. pr. Zasius 2. consil. 1. n. 14. Mynsing. *decad. 5. resp. 94. in fin.* War-mund. ab Erenberg. *in meditat. pro foeder. L. 1. c. 2. & c. 4. n. 10. Betsius d. pact. statut. & consuetud. famil. Illustr. c. 5. p. 110.* pacisci autem sic possunt tantum Principes, aliæque Personæ Illustres, quæ jure superioritatis gaudent. Mynsing. *Decad. 11. resp. 3. n. 142.* non vero familiæ privatæ, in quibus dictæ rationes cessant, Just. Gebhard. *d. Sacr. Rom. Imper. disc. 75.* & cadunt in hæc pacta bona tam patrimonialia quam feudalia, vel universa, vel pars saltem eorum. Hinc pactum aliud dicitur universale, quale inter Duces Sax. & Landgrav. Hassiæ intercedit, uti ex literis confraternitatum, quas Rittersh. *de confratern. Princip. tb. 11.* refert, apparet aliud particulare, quale olim inter Duces Sax. & Principes Hennebergiæ fuisse, Schlönborn. *2. polit. 3. testatur.* Res-*

servari tamen ut plurimum solet certa bonorum summa; (patrimonialia scilicet & immobilia,) de quibus ultimo decedenti pro lubitu disponere liceat, ut in dicta Ducum Sax. & Landgrav. Hass. confraternitate summam 30000. aureorum reservatam fuisse, testatur Zasius *L. 2. consil. 1. pr.* Filiabus quoque exclusis certam pecuniæ summam, dotis loco, à successore numerandam, constitui solitum esse, prælaudatus Zasius *d. l.* docet.

§. 5. His tandem annecti quoque poterunt V. Pacta Ganerbinatus, quibus Nobiles & personæ Illustres, certis Legibus & conventionibus positis, & à Superiore confirmatis mutuam facultatem, contra vim & incursiones hostiles defensionem, sibi invicem repromittunt, & ut una familia extincta, ex reliqua altera superstes in demortuæ facultates succedat. vid. Rittersh. *L. 1. part. feud. 17.* Cluten. *sylog. rer. quotid. concl. 26. Lit. K. in fin.* Pauernmeister. *L. 2. d. jurisdict. c. 8. n. 68.* & plures alii.

§. 6. Colophonem tandem imponat brevissima adhuc Contrariorum perlustrati. E Diametro autem huic pacto nostro Pacta hereditatis renunciativa repugnare videntur, quæ nihil aliud sunt, quam conventiones juratæ, ex liberrima tamen voluntate profluentes, de non succedendo in futurum in ipsorummet pacipientium vel tertii alicujus contentientis hereditatem, à filiabus dotatis, maxime in gratiam masculorum & conservationem familiæ interpositæ. Illas autem conventiones Jure Civili esse illicitas, ex *l. fin. ff. d. suis & legit. hered. l. 3. C. d. collat.* & aliis juris textibus videre est. Jure tamen Pontificio contrarium fuisse introductum, ex *cap. quamvis d. pact. in 6to.* apparet, præ-

terea ex consuetudine ac statutis plerorumque locorum Germaniæ, renuntiationes filiarum esse receptas, ulteriori probatione vix ac ne vix quidem indigebit. Cothman. *L. 2. resp. 99. n. 103.* Befold. *p. 2. consil. 49. n. 76.* Rosenthal. *d. Feud. c. 7. concl. 25. n. 17.* siquidem ab ipso Imperatore sub clausulis salutaribus videlicet; salvo jure Imperii & cujuscunque, dem heiligen Reich / und männiglich an seinem Rechten ohne Nachtheil, confirmantur, vid. Gail. *2. Obs. 127. n. 7.* Gray. *L. 1. concl. 11.* Carpz. *ad L. Reg. cap. 6. sect. 7. n. 36. add. J. Klock. vol. 2. consil. 91. n. 5.* Et talia quoque de succedendo pacta, sub certa forma militibus quoque pangeri permissum esse Jason. *vol. 4. consil. 69. n. 12.* evincere conatur, ubi idem etiam quoad pacta de succedendo, ad favorem piæ causæ tendentia, confirmat, cui tamen merito & omni jure contradicit Carpz. *p. 2. c. 35. d. 20. n. 6. & Harppr. ad §. 3. & 4. Inst. d. testam. ordin.* cum militum pacta de succedendo concepta non in vim pacti, sed ultimæ voluntatis valeant, adeoque perpetua non sint, sed revocabilia.

§. 7. Et hæc sunt B. L. quæ de difficillima ac intricatissima hac pactorum materia, hæctenus ob temporis penuriam congerere, vel potius per transfennam quasi inspicere licuit, quam (ut verum fatear,) ejusdem raritate affectus, in dissertationis Academicæ Inauguralis argumentum assumere non dubitavi, videbis, pro tua quam in dijudicandis hisce mihi polliceor æquanimitate, in quantum veritati litaverim, errorumve me abduxerit focus, veniam homini haud denegaturus: Vacillamus enim, imo cadimus interdum, surgamus, & summa qua fieri poterit celeritate corrigamur, quod temporis ereptum lapsu est, & quod vitium posuit ætas, auferat ætas, Lipsi. *Lit. 1. epistol. 19.* Tibi vero Triuni

* (37) *

uni DEO pro clementissime latis haecenus suppetiis, aliisque, quae fando assequi non possum, immensis beneficiis, sempiterna sit gloria, in qua olim vitae, in praesens vero thematum horum Inauguratum stamen

FINIO.

NOBILISSIME
DOMINE DOCTORANDE.

SOleo libenter, quoties incidit occasio, de virtute hominis, cujus merita usui futura sunt Reipublicae, commemorare, praesertim cum de studio & amore inserviendi rei literariae certus & ex vitae instituto cognitissimus sim. Omnino ergo multa mihi de ingenio tuo deque praestantia in jure dicenda essent. Sed tu eam opinionem, quam ex convictu aliquot annorum de te concepi, Viris cordatis, quibus cum vivendi dabitur olim occasio, longe majorem facies. Vere hoc tibi affirmo; Studii tui ratio ab hisce annis placuit mihi; placet adhuc rarioris argumenti materia, quam in cathedra defendendam elegisti, erudite & gnaviter scripta. Neque dubito, si praxin cum

E 3 scientia

* (38) *

ſcientia conjunxeris, quin poſſis aliquando inter optimos Juſtitiaꝝ Sacerdotes cenſeri, inſigneque induſtria tuaꝝ petere præmium. Placeat Tibi primus hic honos, quem in hac noſtra Academia cum applauſu aucuparis & terminos, quos tibi propoſuiſti, non aliter quam virtute proferas. Vide, quanta in Te Venerandi Parentis Patrique incluti ſpes ſit atque expectatio. Eam magno cum gaudio adimplebis. Ego certe, niſi pro illo tuo tam propenſo ad me amandum complectendumque ſtudio, tibi obſtrictus permaneam, mihi ſim diſſimilimus, quod nulli anni efficere poterunt conſequentes. A me potius, ut poſthac omnia officia expectes, quæ ab homine amiciffimo expectari poſſunt, te etiam atque etiam oro. Vale. Dabam Jenæ, d. 24. Auguſt. 1680.

Tui Studioſiſſimus perpetuum

PETRVS Müller, U. J. D.

Prof. Publ.

Dee

Der Themis Himmel ist von Marcks
Stuhl noch frey/

In diesem Musen-Sitz hat Charon nichts zu
schaffen :

Ob der und jener gleich oft macht ein
Pest-Geschrey/

So läst der Höchst' uns doch noch nicht so
schnell wegraffen.

Dem Himmel sey gedanckt vor solche
Gütigkeit/

Der unser Saal-Athen durch seinen Engel
schüzet/

Und macht/das Fleiß und Kunst noch übt
den Tugend-Streit/

Das Phöbus auf dem Thron bey seinem
Musen siset.

Ein Zeugniß dieses Glücks und deiner
Tugend auch

Segstu/ O Edler Freund, der Welt vor
Aug- und Ohren

Indem auf Themis Thron du steigst
nach altem Brauch/

Die dich zu Ruhm und Nutz des Vaterlands
erkoren.

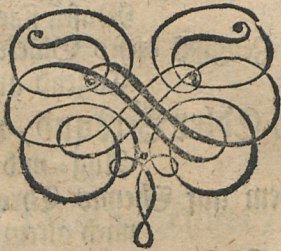
Jch

* (40) *

Ich wünsche Dir hierzu des Höchsten
theure Gunst/
Die Huld der Vater-Stadt und ein ge-
wünschtes Leben.
Wer so die Rechte lernt und liebet wahre
Kunst/
Desselben Nahme muß einst unter Sternen
schweben.

Seinem Hochgeehrten Herrn Bru-
der wünschet dieses in höch-
ster Eil

Augustus Drachstedt,
J. U. Ddus.

Juca, Diss., 1680 N-Z

ULB Halle

3

005 360 684

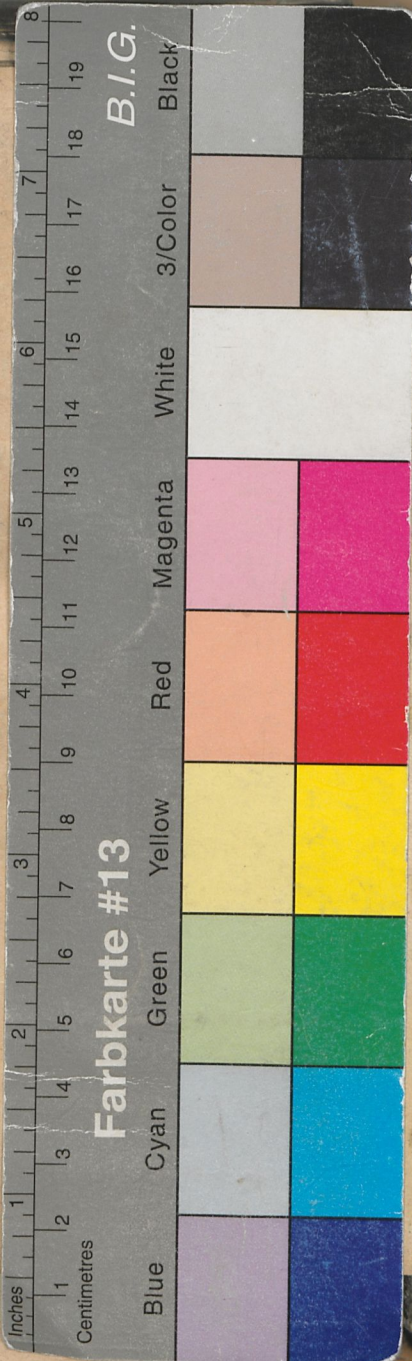

TA → OC

WDA

1680

1680 43^b 15

DISSERTATIO INAUGVRALIS IVRIDICA,
DE
**PACTO HEREDITATIS
CONSERVATIVO,**

Ober:
Von dem was zu Erlangung einer Erbschafft, besonders Rahmens derer Abwesenden / denen Rechten nach vorzunehmen.

QVAM
FAVENTE DEI GRATIA,
**EX DECRETO ILLUSTRIS ICTORVM ORDINIS
IN CELEBERRIMA SALANA,
PRAESIDE**

DN. GEORGIO ADAMO STRVVIO,
ICTO CONSUMMATISSIMO, SERENISS. DVCVM SAXO-
VINARIENSIVM CONSILIARIO INTIMO EMINEN-
TISSIMO, FACVLTATIS IVRIDICAE PRAESIDE OR-
DINARIO, CVRIAE PROVINCIALIS AC SCABINATVS
ASSESSORE PRIMARIO GRAVISSIMO,

ETC. ETC. ETC.
**DOMINO PATRONO AC PROMOTORE SVO SVMMO
OBSERVANTIAE CVLTV PROSEQVENDO,**
PRO SVMMIS IN VTROQVE IVRE HONORIBVS, DIGNITATIBVS
AC PRIVILEGIIS DOCTORALIBVS, RITE ET SOLEM-
NITER CAPESSENDIS,
**PVBLCO ERVDITORVM EXAMINI SISTIT
VVOLFGANGVS CHRISTOPHORVS DONAVERVS,**

ORTTENB. BAVAR.
AD DIEM 31. AVGVST. ANNO CIO IO CLXXX.
IN ICTORVM AVDITORIO,
HORIS ANTE ET POMERIDIANIS.

IENAE, REC. LITERIS HELLERIANIS, 1733.